וכי תימא קסבר האי תנא נישואין הראשונים מפילין. תימה דבכה"ג לא תמריך בשום דוכתא נישואין מפילין דלהתמיר הוא דאמר הכי לאסור כנס ואח"כ גירש בפ"ד אחין (נעיל נ:) אבל להקל לא אשכחן ועוד דאפי' לאחר מיתה אמרי' בהערל (נעיל עט:) כשנפלה לו ואח"כ נפלע דחייל איסור פליעה וי"ל דבלאו הכי פריך לה מגזפה: **אי** נסוב כי אורחייהו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן.

לא שנשא שני שניה ושלישי שלישים דא"כ שניהן מותרות לבעליהן וליבמיהן דהא קסבר דקהל גרים לא אקרי קהל כדקאמר מותרות ולאו ולאו גיורות אלא בן הפנייה שהוא שלישי נשא ישראלית והייט כי אורחייהו שהוא מותר בה ואר"י דאסורות ליבמיהן לא קאי אתרוייהו דאשא שני שהיא שנייה מותרת ליבמה דקהל גרים לא אקרי קהל ומשום אשא שלישי שהיא ישראלית נקט אסורות ליבמיהן וכן הא דקאמר לי אפוך מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן נמי לא קאי אלא אאשא מלרי שני שנשא ישראלית ומשום הכי נקט כה"ג לי נסוב כי אורחייהו לי אפוך ונסוב דלא מצי למיקרא כולה מילתא בחד גברא וקאי מעיקרא אאשא שלישי ובתר הכי קאי אאשא שני וא"ל ואמאי לא נקט דליהוי קאי אתרוייהו כגון מלרי שני שנשא ישראלית ומלרית דאשנה דהשתא אחד מלס ישראל גמור ואחד מלרי שני נסוב כי אורחייהו שתיהן אסורות ליבמיהן אפוך ונסוב אסורות לבעליהן וי"ל דבן הישראלית ממלרי שני אין משוב ישראל לענין קהל אלא מחייב קהל גרים וא"ת אפי' ליתא לדרב דימי ליתני ישראל שנשא שתי נשים מלרית דאשונה וישראלית והיו לו בנים מהן מלרית ומשום הכי אמרי הכי דבן ישראל ומלרית אורחייהו אסורות לבעליהן ואסורות ליבמיהן אפוך ונסוב אסורות לבעליהן וי"ל דבן הישראלית ממלרי שני אין משוב ישראל לענין קהל אלא מחייב קהל גרים וא"ת אפי' ליתא לדרב דימי ליתני ישראל שנשא שתי נשים מלרית דאשונה וישראלית והיו לו בנים מהן מלרית ומשום הכי אמרי הכי דבן ישראל ומלרית אורחייהו אסורות לבעליהן וכ"ם דלא תנא כי אורחייהו אסורות לבעליהן ומותרות ליבמיהן מתני' הכי לפי שמשום מלרית הוי באיסור והא קתני ממזר וחלל שנשאו באיסור א) ואומר ר"י דלא פריך אלא ממה שמייר דברים של חידוש לאם ליתא לדרב דימי היה לו לתולה במשנתנו ולהכי כי מסני שייר פלוגא דכא פריך הא תנא ליה חייבי לאוין ואין זה חידוש ולכסוף מסיק דמ"מ שיורא הוא והא דלא קאמר שייר גרושה זונה ומזיגה משום דלא חייב להו שיורא דכיון דתנא חללה הוא הדין גרושה וזונה ומזיגה הוא בכלל ממזרת דהכל ענין אחד וא"ת ומאי מקשה לרב דימי לימא דלא תני הכי משום דבפלוגתא לא קמיירי דאיכא למ"ד הקל גרים מיקרי קהל ועוד דר' שמעון מפיר הגקבות מיד ויש לומר דעדיפא מסני ועוד דמחני' חייבי בפלוגתא דקסבר קידושין תופסין בחייבי לאוין דקתני בחייבי לאוין אסורות לבעליהן ומותרות ליבמיהן משמע דשייך בהו ייבום אלמא תפסי בהו קידושין: **שייר** פלוגא דכא. אפי' פלוגא לאחר שנשאה לא מיתסרא בהכי ליבם אחין פלוגא דכא ולא אמרינן במותר לה נאסרה כו' דלא שייך אלא כשנעשה באשה אוס מעשה דנאסרה בכך לגבעל כגון שומה ומחזיר גרושתו דפ"ק (דף יח:): **וקמשמע** לן לאו השוה בכל. משום מותרות ליבמיהן אינעריך לאשמועינן בלאו השוה בכל דאי משום אסורות ליבמיהן כיון דאשמועינן בלאו אחין שוה בכל בלאו השוה בכל:

אלא לאו ש"מ תנא ושייר. ול"ת והא אלו קתני דהכי פריך בפ"ק דקידושין (דף מז: ומס) נבי ואלו שמעיקרן לה וגבי אלו דברים אחין לאם שיעור בשלמי פרקא (שם דף מ.) ואר"י דהכא לא נקט אלו אלא לפרושי הא דקתני עמיים הרבה בריאה יש מותרות ולהכי לא שייך למפרך ועוד דבכל מקום שאומה שני עמיים אלו ואלו שם ואלו אחין משייר אע"ג דתני אלו נעורות שם להן קנס (כתובות דף כא.) דשייר מלרי ואדומי ופסול כהונה ובמזבח מקדש (זבחים דף פד.) דתנן אלו שפסולין בקדש ולא תניב ניתנים למעלה שנתן למעלה כו' בתון בפנים בפנים ובתון ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן דתניב להו בריימתא (שם)*:

ולוקה

ה א מיי' פי"ט מהלכות איסורי ביאה הל' יא סמג לאוין קכא קכב עור ע"ש אה"ע סי' ז סעיף כב וסימן ר סעיף ג:

ב מיי' פי"ז שם הל' ה:

חוספות ישנים

א) וי"ל דהא לא קשה מידי דאי ליתא לדרב דימי אין למפרך ליתני דבפרקים דהא לא הוה קמ"ל דנזרת(כמה)דפסיעה דסיכה דהאחד ישראל והאחד מלרי הלך אחר פסולן אבל פריך שפיר דאמודא דאם ליתא לדרב דימי הו"ל לתיתני מלרי שני שנשא שתי מלריות ומ' ולאשמעינן דנזרת דסיכה ומי שהיה והאשה פסולים הלך אחר הפסול יותר דהא לא שמעינן: ומאי כשרה לכהונה. פי' כהנת וקרי לה כשרה משום דמלוה להכן לישא כהנת כדאמרי' בקדק: ואלו עוברין: לכל עוברין בלאוין אין מחייב דמלות עשה אין שוין שהרי מצות עשה שהו"ל כשים פסולות:

* חייב לאוין דאשו ביבמת קידושין ואלו אלו אלו א